

afgaae den 31te December 1863, og den 31te December 1865, saaa at herefter hvert andet Aar i November eller December Maaned foretages Valg af en af førnævnte Valgklasser.

vedtoges eenstemmig med 36 Stemmer.

Dermed bortfaldt Udkastets §. 2.

Dernæst fattes §§ 3, 4 og 5, med de her til stillede Endringsforslag under Forhandling.

Ordføreren: § 3 indeholder, som det ærede Thing vil see, en almindelig Angivelse af Amtsraadets dobbelte Bestemmelse, deels som det, der er den umiddelbare Styre af de til Samme henlagte Fællesanliggender, deels som et fælles overordnet Raad for Land- og Kjøbstadcommunerne i de Forhold, der senere ville komme under Overveelse. §§ 4—16 svare til den første og §§ 18—29 til den sidste Deel deraf. § 4 begynder med at fremsætte, at den Amtmændens hid til tillagte Myndighed som Overinstants overgaaer til Amtsraadet. Denne Sætning vil gjenfindes i en senere Paragraph. Der er dernæst fremsat en almindelig Sætning om, at nogle særskilte Bestyrelser skulle gaae over til Amtsraadet, og der nævnes de 3 vigtigste. Udvalget har troet, at det var betænkeligt at opstille en saadan almindelig Regel, hvis fulde Udstrækning man ikke kunde oversee, idet en saadan bestaaende Institution ikke kan gaae ud af Verden ved en Fortolkning men maa ophøre i Kraft af en udtrykkelig Bestemmelse. De tre vigtigste Spørgsmaal, hvorom der kan være Tale, ere nævnte i en fra Udkastet kun lidt forandret Redaction. Derimod har man meent at burde tilføie to Punkter. For det Første, at naar nu Fattigvæsenets Overbestyrelse ogsaa for Kjøbstædernes Vedkommende skal gaae over til Amtsraadet, vil det forimeentlig være hensigtsmæssigt at fastsætte, at med saadanne enkelte Stiftelser, som vedkomme Fattigvæsenet, kan det Samme stee, forsaavidt det ikke udtrykkelig er fastsat ved deres Fundatser, at de skulle bestyres af Stiftsøvrigheden, og forsaavidt Kongen maatte finde det tilraadeligt. Det er udtrykt med stor Forsigtighed, idet man har været sig bevidst, at der

kan være saadanne juridiske og Realitetsbetænkeligheder, og Stiftelserne kunne have en saadan Character ved at være opstaaede ved Midler fra hele Stiftet, at det ikke gik an at lade dem gaae over til Amtet. Men vi antage, at disse Hensyn ville blive tilstrækkelig varetagne af Regjeringen, og hvør det gaaer an at henlægge dem til Amtsraadene, er jeg overbevist om, at de bethdelige Midler, der kunne være henlagte til dem, ville blive anvendte langt mere til Gavn, da Bestyrelsen kommer i Forbindelse med Folk, der staae Forholdet langt nærmere og have større Interesse for Stiftelsen. I det Mindste kan jeg ikke tilbageholde at udtale, at jeg hender saadanne Stiftelser, hvør der er et Misforhold tilstede imellem Kræfterne og den Gavn, Stiftelsen udretter. I Almindelighed vil det ikke møde Indsigelse, at den høist besynderlige Institution, der blev indrettet med Hensyn til Retsvidner, skal ophøre. Den bestod i, at baade Affattelsen af Regulatorer og Valget af Retsvidner skulde stee ved en Slags Congress af Sognieførstandere. Den første Bemærkning til § 5 er en Redaktionsforandring; den sidste har en noget større Betydning. Allerede efter den nuværende Børnepligtsanordning er der et communalt Medlem tilstede ved Sessionen, naar Landlægderne ere for, et af Amtsraadets Medlemmer, og naar Kjøbstadlægderne ere for, et af Communalbestyrelsens Medlemmer. Udkastet siger, at Amtsraadet skal vælge begge. Det maa være Meningen og synes at være hensigtsmæssigt, at den, der møder paa Amtsraadet Begne, varetager Begges Interesser, saaledes at der ikke i denne Henseende foretages særskilt Valg.

Nørgaard: Jeg vil blot henstille til Udvalgets Overveelse med Hensyn til de sidste Punkter, som den ærede Ordfører omtalte, om det ikke var mere hensigtsmæssigt, at Antallet af de Medlemmer, der skulde give Møde ved Sessionen, var bestemtere angivet. Saavidt jeg har opfattet det, forekommer det mig, at der ikke er Noget til Hinder for, at der efter dette Forslag kan menes baade Faa og Mange, saa at et Raad kan vælge Flere end et andet, og